

Β. Ε.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Όταν πρό εβδομάδος επεχράτησαν δι' ὀλίγας ἡμέρας αἱ βροχαὶ καὶ προχθὲς πάλιν ὅταν ἠσθάνθημεν τὰ πρῶτα ῥίγη ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτον εἰσβολὴν τοῦ ψυχροῦ ἀνέμου, ἀθελήτως ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν μας μία θλιβερὰ εἰκὼν. Ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιάσῃ μετ' ὀλίγον, ὅταν φθάσῃ ὁ χειμὼν, ὁ Πολύγυρος καὶ ὅλαι αἱ κομποπόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς. Οἱ δρόμοι θὰ χάσουν καὶ τὴν μικρὰν των κίνησιν ποῦ μᾶς διεσκέδαζε λιγάκι, αἱ πλατεῖαι τῶν κεντρικῶν καφενείων θὰ ἐρημωθοῦν, τὰ δένδρα θὰ φυλορροοῦν καὶ θὰ στενάξουν ὑπὸ τὰ πλήγματα τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ πάντες θ' ἀναζητῶσι καταφύγων εἰς τὰ χειμερινὰ καφενεῖα διὰ νὰ ἐπιδοθῶσιν ἐκεῖ ἐπὶ ὥρας εἰς τὴν χαρτοπαίξιαν, τὴν κυριωτέραν τῶν ἀπολαύσεών μας, τὴν οὐζοποσίαν καὶ τὰς παρεμφερεῖς ἀσχολίας. Καὶ ἂν κανεὶς δὲν θελήσῃ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν σκληρὸν αὐτὸν νόμον τῆς μονοτονίας, ὅστις ἰσχύει ἀτροποποίητος ἤδη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον εἰς τὸν τόπον μας, θὰ πρέπει νὰ κλεισθῇ ἐνωρίτερα—μὲ τὶς κότες—σὶδὸ σπῆτι του, ὅπου πάλιν θὰ τὸν καταλάβῃ ἡ πιεστικὴ καὶ χαρακτηριστικὴ ἐκείνη ἀνία, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ ἀπατηλὴ βραδύτης μετὰ τὴν ὁποίαν προχωρεῖ ὁ χρόνος.

Βλέπετε μέση λύσις δὲν χωρεῖ ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ μικρὰ βιβλιοθήκη τοῦ Δήμου διὰ νὰ καταφύγει κανεὶς ἐκεῖ δι' ὀλίγας ὥρας.

Τὸ φάσμα τῆς εἰκόνας αὐτῆς, ποῦ τὲς πρῶτες πινελιὲς ἔσυρε προχθὲς ὁ βαρδάρης, εἶχε τρομοκρατήσει πέρυσσι καὶ ἄλλους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ἰδρύσεως μιᾶς λέσχης ἐν Πολύγυρῳ μετ' ἀναγνωστηρίου καὶ σχετικῶν ἀνεσων, ἥτις θὰ συνετηρεῖτο διὰ τακτικῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς. Καὶ ἡ ἰδέα αὐτὴ δὲν ἐκαρποφόρησεν, ἴσως δι' ἔλλειψιν θελήσεως ἢ ὀργανωτῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἡ πραγματοποίησις μιᾶς τοιαύτης προσπάθειας δὲν λύει ὀριστικῶς τὸ ζήτημα οὔτε ἀποτελεῖ καθ' ἡμᾶς τὴν πανάκειαν τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται κατὰ τοὺς μακροὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος.

Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ σκεφθῶμεν μήπως ὑπάρχει ἄλλος τρόπος, ριζικώτερος λύσις, ἢ ὁποῖα θὰ καθίστα τὴν ζωὴν μας εὐχάριστον καὶ ὑποφερτὴν.

Λόγω τῆς θέσεώς μας θὰ ὀμιλήσωμεν πρῶτοι καὶ θὰ διατυπώσωμεν ἓνα σχέδιον, τὴν

ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ἐπαφιέμεθα εἰς τοὺς ἀρμοδίους.

Τὰ ἄρματα τοῦ Θεσπίδος δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν νὰ φθάσουν μέχρις ἡμῶν διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τὰ ἀγαθὰ τοῦ θεάτρου. Ἡ ἂν ἔφθανον μέχρι τοῦ Πολυγύρου δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συνεχίσουν τὸ ταξειδιὸν των πρὸς ἄλλας κομποπόλεις τῆς Χαλκιδικῆς. Καὶ ἡμεῖς ἀναζητῶμεν ἓν μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ μετεβάλλετο ἡ χειμερινὴ ζωὴ εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μας. Προτείνομεν λοιπὸν κατὰ πρῶτον ὅπως ἀνεγερθῶσι κοινοτικὰ καταστήματα εἰς τὰ χωρία καὶ Δημοτικὸν μέγαρον ἐν Πολύγυρῳ εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ὑπάρχῃ ἀπαραιτήτως μία εὐρεῖα αἴθουσα. Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ ἀμέσως καὶ ραδιόφωνον, θὰ συγκεντρῶνται ἅπαξ ἡ δις τῆς εβδομάδος, πάντοτε δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς οἱ χωρικοὶ καὶ ὅλος ὁ κόσμος διὰ ν' ἀκούσῃ μιάν διάλεξιν ἰατροῦ, διδασκάλου, ὑπαλλήλου κλπ εἰς τὰ χωρία, τῶν ἐπιστημόνων, προϋσταμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ, ἐν Πολύγυρῳ ἢ διὰ νὰ ἐπικοινωνήσωσι μετὰ τοὺς διαχειριζομένους τὰ κοινὰ καὶ νὰ ἐνωπισθῶσιν τῶν Ἐθνικῶν κηρυμάτων τοῦ Κυβερνήτου ἔτι δὲ νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς μουσικοῦ προγράμματος. Συγχρόνως θὰ διοργανοῦτο ἀπὸ ἓνα σύλλογον ἢ τὴν Κοινότητα τέϊον μετὰ χοροῦ καθ' ὄρισμένας ἡμέρας καὶ αἱ εἰσπράξεις θὰ διετίθεντο διὰ φιλανθρωπικὸν τινα σκοπὸν φερ' εἰπεῖν τὰ μαθητικά συσσίτια κλπ.

Εἰς τὸν Πολύγυρον ὁμοῦ καὶ τὰς κομποπόλεις ἐκείνας εἰς ἃς ὑφίσταται ἐγκατάστασις παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ κάτι ἄλλο. Ν' ἀναληφθῇ μία προσπάθεια πρὸς ἀνέγερσιν χειμερινοῦ κινηματογράφου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ λειτουργία καὶ συντήρησις τούτου θὰ προσέκοπτε, δι' ἔλλειψιν ἐπαρκῶς ἀριθμοῦ θεατῶν, νομίζομεν ὅτι τὸ Κράτος, χάριν τῶν ἀπομακρυσμένων ἐπαρχιῶν, θὰ ἦτο διατεθειμένον νὰ παράσχῃ πρὸς αὐτὰς προνόμια τινα. Ν' ἀπαλλάξῃ δηλαδὴ πάσης φορολογίας τὰ εἰσιτήρια κινηματογράφων, λειτουργούντων εἰς κομποπόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 4000 κατοίκων, οὕτως ὥστε διὰ τῆς μειώσεως τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων νὰ προσελκύεται μεγαλείτερος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧῃ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Ἡ παρασχεθεῖσα πληροφορία περὶ ἀποπερατώσεως τῶν ὀχυρωματικῶν μας ἔργων, ἐνέπλησε πάντας βαθείας ἀνακουφίσεως καὶ ὑπερηφανείας. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ ἔτη ἤδη μετὰ προθυμίαν παρέσχε, ὅτι τοῦ ἐξητήθη διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ διὰ τὴν περιφρούρησιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Πατρίδος μας. Εἶχε πάντοτε τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰς χεῖρας τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου περιερχόμενα τὰ χρήματά του θὰ διετίθεντο διὰ γενικωτέρους σκοποὺς, συντελοῦντας εἰς τὴν ἡσυχίαν, τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τοῦ τόπου. Καὶ εὐλογεῖ, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, τὸν ὑψιστον διότι ἠδύοκῃσε νὰ ἀποστείλῃ πρὸς αὐτὸν τὸν γίγαντα τῆς θελήσεως καὶ ἠθικῆς, εἰς τὴν κατάλληλον, τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν καθ' ἣν ἐξεδηλοῦντο τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς ἀπόσυνθέσεως. Καὶ χωρὶς δισταγμῶν, ἔσπευσε νὰ ταχθῇ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ Κυβερνήτου, ὅστις δι' ὑπερανθρώπων προσπαθειῶν, ἀνεσυνεκρότησε τὸ Κράτος καὶ τὸ ἐξύψωσεν εἰς περιβλεπτον θέσιν.

Παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις καὶ τὸν ἐπιχειρηματικὸν εἰσέτι κίνδυνον τῆς ἐπεκτάσεως ἑνὸς τρομοκρατικοῦ πολέμου, ὅστις θὰ καταρτίψῃ ἴσως τὰ βάθρα πολιτισμοῦ τῶν αἰώνων.

ἀριθμὸς θεατῶν καὶ νὰ ἀποτρέπεται ὁ κίνδυνος χρεωκοπίας τοῦ ἐπιχειρηματίου. Ὁ προοδευτικὸς Νομάρχης μας κ. Τζικιάκης, ὅστις πάντοτε ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κοινωνικοῦ πεδίου τῶν Χαλκιδικῶν, εἶμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ προβῇ εἰς σχετικὴν εἰσῆγησιν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ σχέδιόν μας αὐτὸ δὲν εἶναι χιμαιρικόν. Διότι ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ Δήμου καὶ τῶν Κοινοτήτων εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξοικονόμησις τῆς ἀπαιτηθσομένης δαπάνης διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦλάχιστον αἰθουσῶν καὶ ἀγορᾶν τῶν ραδιοφῶνων. Ἄς σκεφθῶμεν ποῦ θὰ καταστήσωμεν μετ' ὀλίγον, ὅτε δὲν θὰ διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς μηχανοκινήτους ἀνθρώπους καὶ ἃς σπεύσωμεν εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεως.

νον, ἢ Ἑλλὰς διατηρεῖ μιάν θαυμαστὴν ψυχραιμίαν, χωρὶς νὰ προκαταλαμβάνεται ἀπὸ τὰ γεγονότα. Τὰ προβλέπει ὁ Ἀρχηγός μας καὶ τὰ ἀναμένει χωρὶς ταραχὴν. Θὰ πράξῃ πάντοτε τὸ καθήκον του. Περὶ αὐτοῦ δὲν χωρεῖ οὐδεμία ἀμφιβολία.

Ἄς συνεχίσωμεν μετ' ἡσυχίαν τὰς ἐργασίας μας ἀφ' οὗ ἀγρυπνεῖ εἰς τὴν τὴν θέσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Ὁταν ἐπιστῇ ἡ στιγμὴ θὰ μᾶς καλέσῃ διὰ νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ καθήκον μας.

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Εἶναι κοῖμα νὰ μὲν ἡμιτελὲς τὸ μέγα κτίριον τὸ ἀνεγερθὲν παρὰ τὸ Γυμναστήριον διὰ τὴν στέγασιν Πρωτοδικείου καὶ λοιπῶν δικαστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Πρέπει νὰ εὐρεθῇ μία λύσις μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διαχειριζομένης τὸ ἐν λόγω ἔργον, ὥστε ν' ἀποπερατωθῇ τὸ ταχύτερον καὶ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸν ὥς ἄνω σκοπὸν.

Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου οἱ μικροὶ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου δὲν θὰ παραμένουν εἰς τὸ ἰσόγειον πάτωμα τοῦ Κεντρικοῦ κτιρίου ἀλλὰ θὰ ἀνέλθουν εἰς τὸ ἄνω εὐήλιον καὶ ὑγιεινὸν, τὸ κατεχόμενον ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας.

Καλὸν μάλιστα θὰ ἦτο νὰ ἐλύετο καὶ τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως ὄλων τῶν λοιπῶν δημοσίων ἀρχῶν εἰς ἓν δημοσίον οἰκημα, δι' ἀνέγερσεως Διοικηρίου, περὶ οὗ ἐγένετο ἄλλοτε λόγος.

Εἰς τὸ Ταμεῖον

Παρατηρήσαμεν καὶ ἡμεῖς, ἠκούσαμεν δὲ καὶ παρὰ πολλῶν ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ ὁ μόνος ἐλεγκτὴς τοῦ ἐνταῦθα Ταμείου (Χαλκιδικῆς) διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

Παρ' ὅλην τὴν καλὴν του θέλησιν καὶ προθυμίαν εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον εἰς ὀρισμένας ὥρας νὰ διευκολύνῃ ὅλον τὸν κόσμον. Ἐνεκα τούτου νομίζομεν ὅτι θὰ ἐνεδεικνύετο ἡ πρόσληψις ἑνὸς βοηθοῦ του, ὥστε καὶ ἡ ὑπηρεσία νὰ διεξάγεται ὀμαλώτερον καὶ τὸ κοινὸν νὰ ἐξυπηρετῆται ταχύτερον.

ΣΩΦΡΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρξαν πολλοί, οἵτινες μόλις ἀνέγνωσαν τὰς περὶ κοινωνικῆς προνοίας καὶ τῶν διατεθησομένων δαπανῶν δηλώσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἐξέφρασαν μιάν ἀπορίαν. Εἶναι ὀρθὸν νὰ διατίθενται τόσον σοβαρὰ ποσὰ σήμερον, ὅτε προβάλλουν ἐπιτακτικώτεροι ἀνάγκαι εἰς πολεμικὰς παρασκευάς; Καὶ ὅμως μία βαθυτέρα ἔρευνα τῶν αἰτίων τῆς κρατικῆς ταύτης μερίμνης θὰ πείσῃ αὐτοὺς καὶ πάντα ἄλλον περὶ τῆς ὀρθῆς κατευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ πολιτικὴ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκκινῶν τις ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι λόγῳ τῆς διεθνούς καταστάσεως ἐπηρεάσθησαν σοβαρῶς καὶ αἱ παρ' ἡμῖν οἰκονομικαὶ συνθήκαι, θὰ ἀχθῇ μετ' ἀσφαλείας εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει νὰ ἐνταθῇ ἡ κοινωνικὴ πρόνοια, ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ εὐρύνη τὸν κύκλον τῆς προστασίας του. Διότι εἶνε πολλὴ φυσικὸν ἔνεκα οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, νὰ ὑπάρξουν καὶ ἄλλοι, οἵτινες θὰ εἶχον ἄμεσον ἀνάγκην κρατικῆς περιθάλψεως, ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι θὰ ἐστερεοῦντο τῶν ἀπαραιτητῶν μέσων. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ διὰ τὴν πρόληψιν ἑνὸς μεγαλυτέρου κακοῦ, ἐπεκτείνεται σήμερον ἡ κοινωνικὴ πρόνοια. Εἶναι ἐν μέτρον, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται παραλλήλως πρὸς ἄλλα γενικώτερα καὶ περιλαμβάνεται εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης.

Ὅσον ταχύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ἐξουδετεροῦνται αἱ συνέπειαι δυσμενῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, τόσον ἰσχυρότερος ἀποβάνει ὁ κοινωνικὸς ὀργανισμὸς.

Ἴδου λοιπὸν οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐπιπροτήσωμεν τὴν σὴν σὴν πολιτικὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ὁ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ κ. ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Μετὰ λύπης ἐπληροφορήθημεν τὴν εἰς Ἐδεσσαν μετάθεσιν τοῦ πανοσιολογιατάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Κυρίλλου θεωρουμένου ὡς διακεκριμένου διὰ τὴν εὐδύτητα τῆς μορφώσεώς του, κληρικοῦ.

Τὰ ἐν Πολύγυρῳ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα τοῦ ἱεροκλήρικου, ἐξεπλήρωσε μετ' εὐσυνειδησίας καὶ διὰ τῆς στωμύλου αὐτοῦ ὀμλίας εἶχεν ἐπιτύχει τὸν ἐκκλησιασμὸν περισσοτέρων πιστῶν, οἵτινες πάντοτε τὸν ἠκούον μετὰ προσοχῆς.

Ἡ κοινωνία Πολυγύρου προέμψουσα αὐτὸν εὐχεται ὅπως καὶ εἰς τὴν νέαν του θέσιν συνεχίσῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τὴν ὠραίαν αὐτοῦ ἀποστολήν.

ΕΝΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΣΤΟΝ ΕΒΡΑΙΟ

Διήγημα του Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

‘Ο πατέρας, η μητέρα, ο γιός κι’ η μεγάλη αδερφή μιλούσανε στο πλαϊνό δωμάτιο μιλούσανε σιγά, να μὴν ἀκούη ἡ ἄρρωστη—ἡ δευτέρα—πού ἦταν ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι της καὶ δὲν κοιμότανε, μόνο κάπου—κάπου ξερόβηξε, βαθείά, κούφια, σὰν ἀπὸ μιὰ σπηλιά, καὶ στὸ τέλος, πέταγ’ ἕνα φτύμα, χάμου στὰ σανίδια.

—Χάμου ἔφτυσε πάλι!
—Νὰ πάρ’ ὁ διάολος!..
—Κεῖνο τὸ βρωμόστομα πειά!..
Μουρμουρίζαν ἀπὸ μέσα οἱ γέροι πού ἀγαποῦσαν τὴ ζωὴ τους καὶ φοβοῦντο νὰ μὴν κολλήσουνε κτηκίό.

Ἡ μητέρα σηκωνότανε ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, μισοάνοιγε τὴ θύρα, ἔμπαινε στὴν κάμαρα τῆς ἄρρωστης, τὴν κύταγε ἀπὸ μακρινά, τὴ ρώταγε μὴ θέλῃ νερὸ νὰ βρέξῃ τὸ στεγνὸ λαρύγγι της, πού μέσα της εἶχε γόβουσι περὶ ἡ φωνή, τῆς ἔλεγε νὰ σκεπαστῇ. Ἐκεῖνη, βυθισμένη, ἔκαν’ ἕνα ὄμι μὲ τὸ ξερακιανὸ καὶ κατακίτρινο, σὰν κερνίον, χέρι της, μ’ ἕνα νόημα ἀπελπισμένου, πού ὅλα τὰ βιολογικά, κι’ ἡ μάννα γύριζε πάλι στοὺς ἄλλους, κι’ ἔκλεινε καλὰ τὴ θύρα.

Ἡ Ἀννέτα πέθαινε σιγά—σιγά μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, ὅπως πεθαίνουνε τὰ νέα κορμιά, ἀπὸ τὴν κακουργία ἀρρώστιας, κι’ ὁ χρόνος χαίρεται νὰ τὰ βασανίξῃ πρὶν τὰ πάρα. Ἐνα χρόνο ἦτανε κατάκοιτη· δυὸ ἀδέρφια της; εἶχανε πεθάνει ἀπὸ τὴν ἴδια ἀρρώστια· τώρα ἦταν ἡ ἴδια τῆς ὑστερα, Θεὸς φυλάξῃ, θάρχεσαν καὶ τῶν ἄλλων ἡ σειρά. Κι’ ὅσο μπορούσαν ἐφυλάγοντο. Ὁ μικρότερος κι’ ἡ περὶ με γάλῃ ποτὲ δὲν μπαίνανε στὴν ἄρρωστη γι’ αὐτοὺς εἶχε πειὰ πεθάνει.

Ἐκεῖνη ἰώνοιθε πῶς τὴν περιφρονούσανε καὶ ποτὲ δὲν ρωτοῦσε γιὰ κανένα. Οὔτε γύρευε τίποτα, οὔτε ἤθελε νὰ τὴν περιποιῶνται. Μὲ τὸ στανεῖδ ἄπλωνε κι’ ἔπαιρνε τὸ φλυτζάνι μὲ τὸ γάλα—ἕνα σπασμένον μεγάλο φλυτζάνι δίχως χέρι, πού τὸ εἶχε γιὰ τὴν ἄρρωστη—ἀπὸ τὴν καρτέλα πού ἦταν δίπλα στὸ προσκέφαλό της. Τὴν εἶχαν ἀφήστὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μὴν πᾶνε κονιά της. Τὸ κρεβάτι της ἦτανε παλιό, μὲ στραβά πόδια, κείνο τὸ ἴδιο πού εἶχανε πεθάνει καὶ τ’ ἄλλα δυὸ παιδιὰ. Ἐκεῖτετο ἀπάνου σ’ ἕνα ἀχυρόστρωμα ξεκολλησμένον καὶ βουλιαγμένον στὴ μέση δίχως σεντόνι ἀπὸ κάτου, καὶ γιὰ σκέπασμα εἶχε ἕνα κουρελιασμένον παλιοτραπέζομάντηλο, μῆνες ἄπλυτο, μαυροδερό ἀπὸ τὴ βρώμα. Τὸ κεφάλι της μὲ τὰ πεταμένα κόκκαλα καὶ τὰ ἀχτένισια μαλλιά ἀνομοποῦσε σ’ ἕνα ἄντυνο προσκέφαλο, γεμισμένον ἀπὸ κουρέλια καὶ λερωμένο ἀπὸ τὴ λύγδα τῶν μαλλιών.

Ἔτσι ξαπλωμένη, μὲ ἕνα χιλιοπαλωμένον νυχτικό, ξεσκισμένον στοὺς ἀγκῶνες καὶ τὰ στήθια, ἀπάνου στὸ παλιοκρεβάτι, φαινόταν ἡ Ἀννέτα σὰν ἕνας μεγάλος σωρὸς ἀπὸ κοινὰ, μαζεμένους οὐ μίαν ἄκρη, ἔτοιμος γιὰ πέταμα.

Κι’ ἐνῶ ἡ ἄρρωστη, μὲ τὸ μάτι στηλωμένο πρὸς τὸ παράθυρο, ὅπου ἔμπαινε τὸ τελευταῖο γλωμὸ φῶς τῆς συννεφιασμένης φθινοπωρινῆς ἡμέρας, περιέμενε μὲ μίαν ἀδύνατη ἐλπίδα, νὰ ξεμερῶσῃ ἡ ἄλλη μέρα, ὅπως γείνη πειὸ καλά, ἴσως ἀνοίξῃ ὁ λαμὸς της, ἴσως λιγοστῆσῃ ὁ βῆχας, στὸ πλαϊνὸ δωμάτιο, τὰ λέγανε οἱ ἄλλοι, σιγανά, σὰν κλέφτικα:

—Δὲν τὸ ἀναπαύει πειὰ ὁ Θεός, νὰ ἡσυχασῇ..
—Ἐ... κι’ αὐτὸ θὰ γείνη.. Λίγη ὑπομονή..
—Μᾶς φάγανε πειὰ τὰ ἔξοδα. Σὰν πόσα νὰ εἶνε τώρα τοῦ γιὰ τροφί; ἔλεγε ἡ μητέρα.
—Μά... πέρασαν τίς ὀκτακόσιες... ἔλεγε ὁ πατέρας ἀναστενάζοντας.
—Ὅριστε!.. Καὶ τοῦ φαρμακο-

ποιοῦ;
—Καμμιά ἐξακοσαριά..
—Μ’ αὐτὰ πού τοῦχες δώσει ἀπέναντι;
—Μπᾶ! Ἦταν τριακόσιες.
—Καὶ τοῦ γαλιὰ κάπου ἑκατὸ, ἑκατὸ πενήντα δραχμές..
—Πότε μαζεψήκανε πάλι;
—Ἄμ ἀπὸ πότε ἔχεις νὰ τὸν πληρώσῃς; ἀπὸ τὸ δεκαπεντάγουστο· τὸ ἔξαχας;
Ἡ μεγάλη κόρη εἶπε, ἀφήνοντας τὸ ράφιμο:

—Δὲν βλέπεις πού δὲν μπορῶ νὰ κάνω ἕνα φουστάνι, ἕνα χρονο τώρα καὶ κάθουμ κλεισμένη.
—Ἄμ ἐγὼ ἔχω καπέλλο; ἔχω παπούτσια; πετάχτηνε ὁ γιός.
Κατέβασαν τὰ κεφάλια τους.
—Ἐ! λίγη ὑπομονή ἀκόμη· τί νὰ κάνουμε; τί μπορούμε νὰ κάνουμε; γραφτὸ μας ἦταν κι’ αὐτὸ εἶπε ὁ πατέρας.

Κοῦνησαν τὰ κεφάλια τους μὲ φούρκα. Ὁ γιός ἀναστενάξε ἀνυπόμονα· ἡ ἀδερφή ἔσκυψε πάλι στὸ ράφιμό της μὲ σουφρωμένα φουδιά· ἡ μητέρα κύταξ’ ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα.

Ἐνα βογγητὸ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὴν ἄρρωστη, κι’ ἕνα βήξιμο παράξενο, δύσκολο, διαρκές, σὰν νὰ πιγιότανε σὲ φλέγματα. Ὑστερα, ἀπότομα, σωπάσαν ὅλα.
Ἡ μητέρα μισοάνοιξε τὴ θύρα.
—Κλείσε, κλείσε! Φωνάζανε οἱ ἄλλοι βιαστικά.
Μπήκε μέσα στὴν ἄρρωστη Σὲ λίγο ἔρχεται, βιαστικά, μὲ μιὰ λάμψη στὰ μάτια.

—Ζωὴ σὲ λόγου μας· τελείωσε! εἶπε σιγανά.
Ὁ γιός κι’ ἀδερφή του σηκώθη ἀπάνου καὶ οἱ δυὸ μαζί.
—Πάει; ρώτησαν μὲ μεγάλη περιέργεια.
—Πάει.
—Ἐ! γεννηθήτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ! εἶπε ὁ πατέρας, κι’ ἔσηκώθη καὶ αὐτὸς κάνοντας τὸ σταυρὸ του.

Ἡ μητέρα τρυγούρισε λίγες στιγμὲς μέσα στὸ δωμάτιο δίχως νὰ ξέρῃ τί νὰ κάνῃ. Τὰ παιδιὰ κυττάχτηκαν.

—Τῶρα;
—Ἐ! τώρα, ἡσυχία καί... θάρρος.
Μαζεψήθηκαν στὴ θύρα καὶ μὲ τεντωμένους λαίμους, κύταζαν μέσα στὸ νεκροθάλαμο, ὅπου ἡ πεθαμμένη, πειὸ μαυροκίτρινη ἀκόμη, μὲ τὰ χέρια συμμαζεμένα στὰ στήθια της ἀπάνου, κοιλουριασμένη μέσα στὰ κουρέλια της, εἶχε μείνει, μὲ μάτια βαθυλά, μισόκλειστα, σὰν νυσταγμένα, ἀπάνου στὴν τελευταίαν ἀγωνίαν της νὰ πάρῃ ἀέρα πού πιγιότανε.

Μιὰ νεκροφόρα καὶ δυὸ—τρία ἄμαξια πήγινε τὸ πρᾶτὶ τὴν πεθαμμένη στὸν τάφο.

Τὴν ἄλλ’ ἡμέρα στὴ σάλα, ἡ μητέρα κι’ ἀδερφή, μαυροφόρες, ἀκούγανε ἀμίλητες, συλλογισμένες, μὲ τὸ μαντῆλι στὸ χέρι, τὰ λόγια

τῆς παρηγοριᾶς πού τοὺς λέγαν ἡ γειτόνισσες.

Ἡ κάμαρα τῆς πεθαμμένης ἦτανε θεοκλειστή. Μέσα ὁ πατέρας κι’ ὁ ἀδερφός, ἐστέκοντο ἀπὸ πάνου ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο, πού τὸν εἶχαν φωνάξῃ νὰ πάρῃ ὅ,τι ἦτανε τῆς Ἀννέτας. Ὁ Ἑβραῖος ἦτανε γονατισμένος μπροστὰ σ’ ἕνα μαροῦλο ἀνοιχτὸ κι’ ἕνα ἕνα ἔβγαζ’ ἀπὸ μέσα ὅ,τι εἶχε: δύο φουστάνια διπλωμένα, τρεῖς ἄσπρες μπλουζές, κεντημένες, ἕνα κουτί μὲ νταντέλλες, ἄλλο μὲ χτενάκια, φουρκέτες, βέλλο, ἕνα κουτάκι μὲ πούντρα, δύο ἀσπρόρουχα, ἄλλο ἀσπρόρουχα, ἄλλο, ὁμορφωσιδερωμένα καὶ διπλωμένα, μιὰ τριανταφυλλὶ πλάτειά κορδέλλα, ἕνα μισοφόρ, ἕνα μάλινο πλεκτὸ σαλάκι κρέμ, ὑστερα ἕνα παλιὸ καπέλλο ψάθινο μὲ ξεθωριασμένα τριαντάφυλλα, φορεμένο ὡς τρία καλοκαίρια, ἕνα μπουκαλάκι μπωδιά, ἄλλο μπουκαλάκι, ὅ,τι εἶχε βάλει μόνῃ της ἡ ἄρρωστη, τὴν τελευταία φορὰ πού συγύρισε τὸ μπουκαλάκι της, κι’ ὑστερα ἔπεσε γιὰ πάντα.

Ὁ Ἑβραῖος ἔβγαζ’ ἕνα—ἕνα πρᾶμμα, μὲ προσοχή, τὸ κύταξε καλῶς, τῶβραζε κατὰ μέρος, δίχως νὰ πεύξῃ τίποτα. Ὑστερα τὰ ξανόβηλε πάλι ὅλα στὴν οσεντούκι, σηκώθηκε καὶ εἶπε:

—Τὶ ἄλλο εἶναι;
—Νὰ, ὅλα αὐτὰ πού βλέπεις, λέει ὁ ἀδερφός.

Καὶ τοῦδεῖξε τὸ κρεβάτι μὲ τὰ σανίδια καὶ τὸ στρώμα, τὸ τραπέζακι μὲ τὸν καθρέφτη, τὸ περιτυλιγμένον μ’ ἕνα ξεθωριασμένον τοῖλι οὐρανὶ, πού τὸ εἶχε τουαλέτα της, καὶ κάθρα κεντημένα ἐργόχειρά της, ἕνα παλιὸ χαλάκι, μιὰ παλιὰ καρέκλα, τὸ ποτήρι, τὸ καμινέτο καὶ τὰ μπουκαλά μὲ τὰ γιαιρικά, πού εἶχαν ἀπομείνει στὸ σανίδι τοῦ παραθύρου, τὰ μεροντεδάκια τῶν τζαμιῶν καὶ τὴν ξυλένια κορνίζα τῆς κουρτίνας.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ μπήκε ἡ μεγάλη ἀδερφή ἀπὸ τὴ μέσα πόρτα καὶ φώναξε:
—Κι’ αὐτὸ! Κι’ αὐτὸ!

Βιστοῦσε ἕνα μενταγιὸν τῆς πεθαμμένης πού εἶχε μέσα μιὰ μικρὴ φωτογραφία τῆς πειὸ ἀγαπημένης ἀδερφῆς της.

Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΟ

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΟΥ...

Θέλω νὰ κυττάξω μέσα σου σὰν μέσα στὸ μικρὸ ποταμάκι πού τρέχει ἔξσκεπο καὶ πού ποτὲ του δὲν ἔχει μυστικά.

Θὰ γονατίσῃς μπροστὰ στὰ πόδια μου, θ’ ἀγκαλιάσῃς μὲ τὰ μπράτσα σου τὰ γόνατά μου καὶ θὰ ἀφήσῃς τὰ μάτια σου στὰ μάτια μου.

Καὶ τότε θὰ μοῦ μιλήσῃς γιὰ τὴ ζωὴ σου κι’ ἐγὼ θὰ τὴ διαβάσω στὴν ἀκρὴ τῶν χειλιῶν σου πού δὲ θὰ λένε ψέματα.

Κι’ οἱ δυὸ μαζί θὰ σκοτώσουμε τὴ ξήλεια πού μαραζώνει καὶ πού ποτὲ δὲν κοιμάται. Καὶ θὰ πετάξω τὸ πτώμα της σὰ νᾶταν τὸ πτώμα ἐνὸς σκυλοῦ τοῦ δρόμου—πού ὅμως πρῶτα θὰ νοιώσω τὸ δάγκωμά του στὴν καρδιά.

(Πολύγυρος) ΘΕΟΔΩΡΑ Γ...

ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ἡ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΑΠ’ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Τῆς Ἀκριβοῦλας Βούλγαρη

Σεμνὴ ἡρωίδα, γλυκεῖα καὶ ἐπιβλητικὴ καρυταῖδα, θυρλικὴ ἀμαζόνα, βρέθηκε ἴσως σταλμένη ἀπὸ κάποιο ὑπερκόσμιο θεᾶ, μέσα στὸ βουνίσιο ἑλληνικὸ δρυμὸ. Βγαλμένη ἀπ’ τὴν ψυχὴ τῆς Ἀθηνᾶς, μὲ τὴν ἰόλημ τῆς Ἀρτέμιδος, τὴν προνομακὴ ἐνεργητικότητά της Ἡρας, καὶ τὴν συγκατοβατιότητα τῆς Δήμητρας, ἐνέπνευσε ποιητῆς, ἐδόξισε καλλιτέχνας φάνηκε ἀντάξια τῆς ὑψηλῆς τῆς καταγωγῆς, γέννησε ἡμίθεους καὶ γίγαντας Ἡρακλῆδες, σοφοὺς Σωκρατίτες καὶ Ἀριστοτέληδες, δίκαιους Ἀριστείδες, ἀντρωμένους Λεωνίδες, Ὑψηλάντηδες καὶ Κολοκοτρωναίους.

Πολὴ μητέρα καὶ περισσότερο πατριώτισσα ἀνάλογα μὲ τὴν θέσι της κατὰ τὴς ἀντιλήψεις κάθε ἐποχῆς κράτησε ψηλὰ τίς παραδόσεις τοῦ Γένους καὶ τὴν ἰδέαν τὴν Ἑλληνικὴν, καὶ προνομακᾶ ἀνέβηκε πᾶνον στὸ θρόνον τῆς ἀθανασίας μαζί μὲ τὸ Ἑλληνικὸ ὄμμα, τὸν Ἑθνικὸ Ἑλληνικὸ τύπο, τὸν πνευματικὸ πλοῦτο τῆς φυλῆς, καὶ τοῦ ἠλιτισμοῦ μας τὰ φῶτα μεγάλης κληρονομιά τῶν προγόνων.

Ἀιδρογενναῖα Σατραπιάτισσα, πειστή στὸ καθῆκον, Ἑλληνοπούλα στὴ ψυχὴ καὶ στὸ φρόνημα, ἕνα εἶχε πόθο νὰ δῇ τὸ παιδί της παλληκάρι ἄξιο, πού θὰ τιμῆσῃ τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα, καὶ φρονητὸς ἄξιος τῆς τιμῆς καὶ ὑπερασπιστὸς γεννοῦς τῆς Πατρίδας νὰ πνίξῃ τίς ἀπειλές καὶ τίς βρυσιές, τὰ εἰρωνικὰ σχόλια καὶ τὰ ναυάγια πού ἀποτελοῦσαν τὸ ἀγκαθερὸ στεφάνι τῆς Ἑλλάδος.

Περὶ φανῆ συντροφίσσα τῶν κλεφτῶν, ἀρπαχνε κι’ αὐτὴ τὸ τουφέκι γιὰ νὰ μετρηθῇ μὲ τὰ ἐχθρικά ἀσκήρια. Ὑπομονετικὴ καὶ θαρραλέα κοντὰ στὴν κούνια τοῦ σκλωβμένου βλαστοῦ της, τραγουδοῦσε μὲ ἰόλημ καὶ πάθος, τραγούδια λευτεριάς,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Ἡ ΦΙΛΗΜΕΝΗ

Μὴ μὲ παιδεύῃς μάνα μου καημένη καὶ μὴν ἀκούῃς ὁ κόσμος τί θὰ πῇ, ἂν εἶμαι ἀπὸ τὸ Γιώργη φιλημένη, τὰ στέφανα θὰ κρῦψουν τὴν ντροπή.

Μὴ μὲ παιδεύῃς ἄκου τὸ παιδί σου γιὰτὶ περιχῶ ἢ ἀνοιξί φανῇ, ἄλλη ντροπὴ θὰ νοιώσῃς στὴν ψυχή σου (χὴ σου πού θάναι ἀπὸ τούτη πιδὶ τρανή).

Στὴν ἐκκλησιὰ θὰ μὲ ἰδῃς στολισμένη με ροῦχα μυστικοῦ πανηγυριστοῦ, κι’ ἐκεῖ θὰ μὲ φιλοῦνε ξαπλωμένη ὅλα τὰ παλληκάρια τοῦ χωριοῦ.

Ι. ΠΕΤΡΟΥΝΑΚΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 3. 314 010 Μέχρι δραχμῶν 125.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ { ΟΨΕΩΣ 3%
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ 3. 1)2%—4. 1)2%

Οἱ τόκοι ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασαί αἱ καταθέσεις εἶναι ἐξ ὀλοκληροῦ ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου

Ἡ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΜΕ ΣΚΟΠΟΝ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἐπωφεληθῆτε τῆς καλῆς ἐσοδείας διὰ νὰ ἀποταμιεύσῃτε ἐξασφαλίζοντας τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκογενείας σας.

ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ ΚΑΡΦΕΙΑ

Βραβευθέντα εἰς τὰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις Θεσσαλονίκης.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΚΗΝ ΕΠΑΡΧΕΙΑΝ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Του Προϊσταμένου της Γ. Υ. κ. Ε. ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Για τὰ τραφήν δ πληθυσμὸς μιᾶς χώρας εἶναι ἐξ ἴσου ἀπαραίτητη καὶ ἡ παραγωγή τῆς κτηνοτροφίας ὅπως καὶ τῆς γεωργίας. Παράλληλα δὲ μὲ τὴν ἔντασι τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς πρέπει καθ' ἑναὶς νὰ φρονίσῃ νὰ παρήγῃ κτηνοτροφικὰ εἶδη.

Ὅλα τὰ σπῖτια, ἐκεῖ ποὺ ἔχουν πέντε κόττες μποροῦν νὰ ἔχουν 10 καὶ ὅπου ἔχουν 10 μποροῦν νὰ ἔχουν 15. Μιὰ αὐξήσει σὰν γίνῃ ἀπ' ὅλους καταλήγει σὲ μιὰ μεγάλη παραγωγή.

Μερικὰ περιστέρια ἢ κουνέλια ποὺ μέχρι τώρα ἐλάχιστοι ἔχουν, μποροῦν νὰ κάνουν πολλοί.

Πολλὲς οἰκογένειες μποροῦν νὰ διατηρήσουν ἕνα καὶ δύο ἢ καὶ περισσότερα πρόβατα, ἢ καὶ ἀγελάδες καὶ σπιτικὲς κατσίκες. Μὲ ὅλα αὐτὰ ἡ κτηνοτροφικὴ παραγωγή μπορεῖ νὰ αὐξηθῇ καὶ ἔτσι νὰ ἱκανοποιηθῇ κάθε παραγωγὸς καὶ πολλοὶ νὰ ποιεῖσουν πλεονάσματα γιὰ νὰ τροφῇ πληθυσμὸς τῶν πόλεων ἢ καὶ νὰ πουλήσουν σὲ ἄλλους ποὺ δὲν μποροῦν νὰ παράγουν.

Οἱ κόττες καὶ τὰ κουνέλια γιὰ νὰ γίνουν δὲν χρειάζεταί τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα μέρος φραγμένου ποὺ νὰ διατηρεῖται καθαρὸ καὶ νὰ μποροῦν νὰ κουρνιάσουν χωρὶς νὰ παγώγουν τὸν χειμῶνα ἢ νὰ πάθουν ἀπὸ ἡλίας τὸ καλοκαίρι.

Ἀπὸ τροφῆς, σὲ ἕνα σπῖτι κάτι θὰ εἶναι περιττὸν στὸν ἄνθρωπο. Ἐκεῖ οὐ θὰ τὸ φάγῃ ἢ κόττα, τὸ κυνέλι ἢ κανένι ἄλλο ζωντανὸ ποὺ θὰ εἶναι.

Ἐνα γουρὸνι στὸ σπῖτι ὅπως τὸ συνειρίζουν πολλοὶ εἶναι ἀνεκτίμητο ὅταν τραφῇ καλά, τὸ σφάζουν, τὸ παστῶνουν καὶ τὸ ἔχουν σὲ ἕνα πιθάρι γιὰ νὰ τραφῇ ἡ οἰκογένεια τὴν ἐποχὴν ποὺ δὲν ἔχει ἢ ποὺ δὲν βρῖσκει ἄλλη τροφή.

Ἀλλὰ καὶ πόση εὐχάριστη αἰσθάνονται μικροὶ καὶ μεγάλοι στὴν οἰκογένειαν προπαντὸς οἱ μεγάλοι τὶς γιορτὲς ποὺ σφάζουν τὰ θρεφτάρια.

Κάνουν τῆς παρέας ποὺ πᾶνε ἀπὸ σπῖτι σὲ σπῖτι, δοκιμάζουν καὶ τὰ φρεσκογινομένα κρασιά ποὺ μα-

ζοῦ ἀπὸ τὸ ξεκούρασμα ἀπὸ τοὺς κότους ὅλου τοῦ χρόνου πνίγουν τὴν πίκρην καὶ ξεφραντῶνουν.

Καὶ ἀπὸ κεῖ αὐ μπορεῖ νὰ περὶσέψῃ κανένα κομμάτι νὰ φάγῃ καὶ ἕνας κακομοῖρος γείτονας.

Μιὰ ἀγελάδα ἕνα πρόβατο μιὰ μαλιτζικὴ κατσίκα, πόσα σπῖτια δὲν μποροῦν νὰ κάνουν. Πολλοὶ μποροῦν νὰ ἔχουν καὶ περισσότερα ἀπὸ ἕνα. Θὰ ἔχουν τὸ γάλα τὸ ξυνόγαλο πολὺ καιρὸ, τὸ ἀρνὶ τοὺς τὸ Πίσσα, τὸν τραχινὸ ἢ τὰ λοζίνια τὸν χειμῶνα λίγο τυρὶ καὶ πολλοὶ θὰ μποροῦν νὰ πάρουν καὶ βούτυρο. Ἔτσι νὰ περιᾶνε στὸ σπῖτι ζωὴ χαριστάμενη, θὰ εἶναι γεροὶ καὶ δὲν θὰ φοβοῦνται χάρο.

Ἐὰν θὰ τοὺς περισσεύῃ ἀπὸ αὐτὰ θὰ τὰ πᾶνε σὲ τὸ μακαλὴν ἢ τὸν ἔμπορο, γιὰ νὰ τὰ πωλῇ σὲ ἄλλους ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν περίσσεια παραγωγῆς μας.

Πόσοι ὅμως γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι ἔχουν ζῶα ποὺ τ' ἀφήνουν νησιτικά. Τὰ ζῶα γιὰ νὰ ἀποδώσουν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τροφή. Ἐὰν δὲν τραφοῦν καλά, οὔτε μεγαλώνουν κανονικά, οὔτε γεννᾶνε ὅπως πρέπει οὔτε καὶ παραγωγή δίνουν σὲ γάλα.

Παράδειγμα κλασικὸ εἶναι ἡ ἀγελαδοτροφία Συκιᾶς ποὺ ἔχει 1500 ἀγελάδες. Γεννᾶνε τὸν τέταρτο χρόνον, ἐνῶ κανονικὰ ἔπρεπε νὰ γεννᾶνε σὲ ἡλικία 2 1/2 ἐτῶν. Γεννᾶνε κάθε δύο χρόνια ἔω πρέπει νὰ γεννᾶνε κάθε χρόνο καὶ νωρίτερα. Ἀπὸ τὶς 1500 ἀγελάδες εἶναι ζῆτημα ἂν ἀρμέγονται σὲ ὅλο τὸ χωρὶ 15 ἀγελάδες. Ἔτσι γίνεται ζῆμα σὲ ὅλο χωρὶ ἀπὸ τὴν ἐλαττωματικὴν διατροφή τῶν ζῶων 15 000 000 δραχμῶν κάθε χρόνο.

Καὶ ὅμως ἡ Συκιὰ πουλεῖ χορτάρια στὰ νησιά καὶ οὔτε ἐπιμελεῖται νὰ παρήγῃ περισσότερον γιὰ νὰ θρέψῃ τὰ ζῶα της. Ὅταν δὲ ἔρθῃ καιρὸς καὶ πέσει χιόι, ἀπὸ κάθε σπῖτι στέλνουν σὲ βουνὸ ἕνα λιανόπαιδο μὲ μισὴ ὀκτὴν χορτάρια στὴν πλάτη γιὰ νὰ ταγίσῃ 10 ἀγελάδες. Ἄν δὲν κριθῇ τὸ πράγμα αὐτὸ ἀμαρτία στὸν Θεὸ, εἶναι ντρο-

πὴ στὸν ἀνθρώπου.

Τὰ ζῶα ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τροφῆς. Ἀπὸ καρπὸ ἢ πῆτες, ἀπὸ ξηρὸ σανὸ ἢ χλωρὸ καὶ ἀπὸ ἄχυρο.

Καθ' ἕναὶς ποὺ ἔχει ζῶα πρέπει ν' ἀγοράζῃ τροφῆς καὶ νὰ ταγίσῃ τὰ ζῶα τοῦ ἢ πρέπει νὰ παράγῃ ὁ ἴδιος τέτοιες. Σὲ κάθε τόπο μποροῦν νὰ καλλιεργηθοῦν εἴδη ὅσπερ ἡ κτηνοτροφία νὰ ἱκανοποιεῖται. Χρειαζέται ὅμως ὁ καθένας νὰ φρονίσῃ γιὰ αὐτὸ. Ἔτσι θὰ μετῇ στὴ σειρά τῶν νοικοκυραίων ποὺ ἔχουν τὴν δουλειὰ τοὺς καὶ ἐκμεταλλεύονται μὲ μυαλὸν καὶ φρονίαν, νὰ εἰσπράξουν παραπάνω καὶ νὰ ζήσουν σὰν ἄνθρωποι καὶ ὄχι σὰν τρωγλοδύτες ἄθλιοι καὶ πεινασμένοι.

Ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν δικές τους ὅλες τὶς τροφῆς ποὺ χρειάζονται γιὰ τὰ ζῶα τοὺς πρέπει ν' ἀγοράζουσιν καὶ νὰ συμπληρῶνουν σὲ ὀριζμένη ἐποχὴ τὴν διατροφή των. Ὅσοι ἔχουν κτήματα μέρος ἀπὸ αὐτὰ ἢ καὶ ὅλα σὰν συμφέροι πρέπει νὰ καλλιεργοῦν μὲ τροφῆς γιὰ τὰ ζῶα.

Ὅσοι δὲν ἔχουν κτήματα καὶ μποροῦν νὰ κάνουν ζῶα, νὰ ἐνοικιάζουσιν μερικὰ χωράφια, νὰ τὰ σπέρνουν γιὰ νὰ κάνουν γρασίδια, σανὸ ἢ καρπὸ γιὰ τὰ ζῶα τοὺς. Ἐὰν εἶναι δημόσιες ἐκτάσεις ποὺ μποροῦν νὰ ἐκχερσωθοῦν, ἢ κοινοτικὲς, ἢ συνεταιρικὲς, ἢ διαθέσιμοι κληροῖ, νὰ ζητήσουν ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς γεωπόνους ἢ ἀπὸ τὴν Γεωργικὴ Ὑπηρεσία ἢ τὰ Δασαρχεῖα ἂν εἶναι δάση, ἢ τὴν Κοινότητα νὰ τοὺς παραχωρηθῇ ἕνα κομμάτι γῆς γιὰ νὰ καλλιεργήσουν.

Πρέπει καθ' ἕναὶς νὰ γίνῃ νοικοκύρης. Ὁ τόπος αὐτὸς ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ νοικοκυραίους ποὺ νὰ παράγουν καὶ νὰ ζυῖν οἱ ἴδιοι καλά νὰ περισσεύουν γιὰ νὰ δώσουν καὶ σὲ ἄλλους καὶ νὰ πέρνουν ἀπὸ κεινῶν τὰ περισσεύματα, ὅτι ἔχουν ἀνάγκη. Μόνον ἔτσι μιὰ κοινωνία πάει μπρῶς. Γιὰ νὰ γίνουν χρειάζεται λίγη θέλησις.

Ε. ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Σύνδεσμος Κυνηγῶν Πολυγύρου.

Ἀνακοινῶν πρὸς τὰ μέλη του ὅτι κατὰ τὴν τρέχουσαν κυνηγετικὴν περίοδον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου Πολυγύρου ἰσχύουσιν αἱ κάτωθι τοπικοὶ ἀπαγορευτικοὶ διατάξεις τοῦ Δασαρχείου Πολυγύρου.

1) Τὸ κυνήγιον τῆς ὄρεινης πέρδικος ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν κυνηγετικὴν περίοδον.

2) Τὸ κυνήγιον τοῦ λαγοῦ ἀπαγορεύεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1940 κατῶς καὶ ἡ ἐμπορία αὐτοῦ κατὰ τὴν κυνηγ. περίοδον.

3) Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐπ' ἀόριστον ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς Χερσονήσου Σιθωνίας ἀπὸ λιμένος Καστρὶ περιφέρειας Νικήτης διὰ τῶν ὑπορειῶν τοῦ βουνοῦ Ἄγ. Ἀθανάσιος κλπ εἰς παραλίαν Παναγία Ἄγ. Νικολάου.

4) Ἀπαγορεύεται ἐπ' ἀόριστον ἡ θήρα παντὸς ζῴου καὶ πτηνοῦ ἐπὶ τῆς καθορισθείσης ὡς κυνηγετικῆς περιοχῆς προστασίας θηραμάτων ἐκτάσεως 85000 στρεμμάτων περίπου τῆς περιφέρειας Πολυγύρου, Βραστῶν, Ταξιάρχου, Παλαιοχώρας καὶ Παλαιοκάστρου καὶ ὀριζομένης Ἀνατολικῶς μὲ κορυφογραμμὴν κατερχομένην ἐκ τοῦ ὑψώματος Μαχμουτή, Βούλα εἰς Ζαβράκη Πηγὰδι. Δυτικῶς μὲ Δημοσίαν ὁδὸν Θεσσαλονίκης—Πολυγύρου ἀπὸ ρεῦμα τοῦ Βατόνιας περιφέρειας Παλαιο-

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Διαμαντὴν Ἀγυολοῦπην Στρατῶνιον, Ἐμ. Μπισάκη, Εὐάγ. Γιαννολόπουλον Ν. Ρόδα, Χρῆστον Τρεπέτην, Θεόδ. Χριστοδούλου, δ. Σοφίαν Γιαννιοῦ Ἀμμουλιανῆ, Μιχαὴλ Ρηγαν, Βαλσάμην Σβούκην Πύργων, Χαράλαμπον Φάκαν, Προδρόμ. Πασχαλίδην, Παναγ. Ἀξιώτην Ν. Ρόδα.

κ. Γεώργ. Ἀδράνην, δ. Κωνστ. Κουτουροῦδην, δ. Ἄβρ. Καβακοπούλου, δ. Ἀρτέμ. Ἀβραμίδου Ἰερισσῶν. κ. Ἰωάννην Ματθιοδάκη, Κωνστ. Μαλανδρῆν, Νικόλ. Βουσοῦδον, Ἀνάστ. Βλάχον, Δημήτρ. Σκιάνην, Γεώργιον Μαρτίνην, Νικόλ. Ἀδαμίδην Μαδέμ Λάκκων.

κ. Ἠλίαν Ἰσχαλιὴν, Ἀναστ. Ι. Βλάχον, Δημ. Θωματῆν, Εὐάγγελ. Γ. Βουρβουτσιῶτην, Δημήτρ. Γεωργουσοῦδην, Ἄντων. Φιλίππου, Δημ. Ἀθ. Στεφανῆν Στάγειρα.

κ. Ἀθαν. Σφέτσιο, Χρῆστον Μέγαν Γερακίην.

κ. Θεόδ. Δρυστάρη, Σίνδος, Δημ. Παπαοικονόμου Παλαικαστρο, Κοινότητα Πορταριάς, Νικόλ. Παπαδόπουλον Βατοπέδιον, Γρηγόρ. Θεοφανίδην Ν. Φλόγητά, Κωνστ. Στογιάννην Πολυγύρου, Ἰωάν. Μαρτινέτην Γερακίην, Ἀφροδίτη Νικολαΐδου, Δημήτρα Παπαδοπούλου Ἄγ. Νικόλαον.

Ἐκκλησι. Ἐπιτροπῆ, Ἀθαν. Δειβαδιῶτης, Εὐστρ. Παπαδάκη, Γεώργ. Βαρβέρην Μαραθοῦσα.

κ. Ἄγ. Γεωργιοῦδην Μουδανία, Ἀ. Ἀθανασιάδην Πολυγύρου, Ἀνάστ. Κατοκίην Συκιᾶς.

κ. Κωνστ. Θ. Γκελίην, Γεωργικὸν Πιστ. Συνεταιρισμὸν, Ἰωάν. Πανταζῆν, Μανασῆν Κίτσιον Ποτίδαια.

κ. Λεάνδρ. Παπαγεωργίου, Ποτίδαιαν, Βασ. Δεληγιάννην Μουδανία, Αἰκατέρ. Γεωργιάδου, Θεολόγος Μυλωνάτων, Ἀθαν. Καλοῦδην, Θεόφιλον Κάλφαν, Φαίδων Χρισστομίδην, Ν. Ποτίδαιαν.

κ. Μαρίκα Ἀποστολάκη Μουδανία, Γεώργιον Ἰωσηφίδην Ἄγ. Δημήτριον. κ. Γεώργιον Λιτζερίνον, Ἰωάννην Μπουλιὸν Φοῦρα.

κ. Ἰωάν. Χλιαρῶν Καλάνδραν, Τρ. Τριανταφύλου Φοῦρα.

κ. Βασ. Ἀλεξίου, Γεωργ. Παπασαραφμανὸν, Πανταζῆν Βαλάση, Θεόδ. Σταμπούλην, Δημ. Α. Τριανταφύλου, Ἰωάν. Ἀλεξανδρῆν, Ἰωάν. Τριανταφύλου Βάλταν. Σύνδρομαί ἐλήφθησαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 905.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Μαμαραῶ τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς. Διακηρύττει δι:

Ἐν Νέφ Μαμαραῶ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι, τὴν 29ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1939 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3—4 μ. μ. ἐκτίθεταί εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἡ ἐνοικίασις τῆς Κοινοτικῆς Χειμερινῆς Βοσκήθς θέσεως «Ἀμέρ» περιφερείας Ἐσφιγμένου, δασικῆς ἐκτάσεως ἐξ 8000 στρεμμάτων, διὰ τὴν χειμερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1939—40, ὑπὸ τοῦ ὄρου καὶ ὑποχρεώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 76 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ν. Μαμαραῶ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17574 ἰδίου ἔτους τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γινῶσιν τῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας, προσερχόμενοι ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, κατὰ τὰς καθ' ἐκάστην ὥρας Γραφείων. Ἐν Ν. Μαμαραῶ τῆς 29/9/39 Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτητος ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΟΥΚΑΚΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ματαιωθείσης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἐλαιοκομικοῦ Πιστ. Συνεταιρισμοῦ Πολυγύρου πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ λόγῳ ἀσθενείας τοῦ κ. Ἐπόπιου Συνεταιρισμῶν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἐν Πολυγύρῳ τῆς 8/10/39 Ἡ προσωρινὴ Ἐπιτροπῆ

“ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ,”

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἔτησίᾳ δραχ. 100 Ἐξάμηνος 50

Διὰ Δήμου, Κοινότητος, Τραπεζῆς καὶ διαφόρους ὀργανισμοῦς δραχ. 300

Διὰ πάσαν εἰσπραξίν ἐκδίδεται διπλότυπος ἀπόδειξις φέρουσα τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ οικονομικοῦ διευθυντοῦ Γ. Κατοῖκα.

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν

Ἐνάμι δημοσιεύσεις, πληροσημασί, ἀγγελίαι κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον τῶν 8 στιγμῶν.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΔΗΜΗΤΡ. ΚΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ Π ο λ υ γ υ ρ ο ς

ΣΚΟΡΠΙΕΣ

ΓΡΑΜΜΕΣ

Αἱ πρῶται ἐμφανίσεις τοῦ Βαρδάρη.

Ἀνεκάλεσαν ἐπιεργόντως εἰς τὴν... ὀπηρεσίαν

Τὶς καπορντίνες καὶ τὰ παλιά Πολὺ νωρὶς φαίνεται θὰ μᾶς ἔλθῃ ὁ χειμῶνας ἐφέτος

Κι' ἀλλοίμονό μας.

Ὁ ἄλιμος συναγωνίζεται μὲ τὲς νοικοκυρῆς στὴν ἐπιμέλεια

Δάμπουν οἱ δρόμοι καὶ τὰ πεσοδρόμια Ἀστράφτουν κι' αὐλὲς καὶ τὰ σπῖτια μέσα

Ὁ Πολύγυρος ἔχει τὰ πρωτεῖα στὴν τάξι καὶ τὴν καθαριότητα.

Ἀρχισαν ἀπὸ τώρα οἱ ἐκδρομῆς τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ

Κι' εἶναι ἀλήθεια τόσο ὀφέλιμες Καὶ φέρνουν τόση χαρὰ στοὺς μικροὺς.

Στρατιὰ κοριτσιῶν εἶναι σκορπισμένες στοὺς ἐλαιῶνες

Ἀρχισε τὸ μάζεμα ἐλαιῶν μὲ τὶς σάλες

Ἔτσι καὶ τὰ δέντρα σώζονται καὶ ἡ ποιότης τῶν καρπῶν θάνε καλλιτέρα.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ τὸ εὐχάριστο

Ἐξ ἴσου ἐνθαρρυντικὸν εἶνε καὶ οἱ πολλοὶ γάμοι

Ποῦ πρόκειται νὰ γείνουν τὸν φετεινὸν χειμῶνα

Κατ' ἐγκύριον πληροφορίας τοῦ... «Πρωτοπόρου».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. ἐλαιοπαραγωγῶν ὅτι τὸ ἐν Γερακίην ἔλαιοτριβεῖον τοῦ κ. Μουσταφᾶ Χατζηρομάν καθ' ὅλα ἡδη ἔτοιμον, ἠρξάτο τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Ὅσοι ἔχουσι συγκεντρωμένον χαμολόγι δύνανται νὰ τὸ προσκομίσου πρὸς ἐκθλίψιν.

Παρέχεται πᾶσα εὐκολία διὰ τὴν μέχρι τῆς ἐκθλίψεως ἀποθήκευσιν τῶν ἐλαιῶν. Νωπαὶ ἐλαῖαι ἐκθλιβόμεναι ἀμέσως, χωρὶς νὰ παραμένωσι ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἀποδίδουσι ἐλαιον ὀξύτητος 1 1/2—2 βαθμῶν. Πιστεύομεν ἀπολύτως ὅτι ὅλοι οἱ παραγωγοὶ θὰ μείνωσι τελείως εὐχαριστημένοι.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ Χ'ΟΣΜΑΝ

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Ἐποδήματα παντὸς εἶδους. Ἀνδρικά καὶ Γυναικεῖα.

Εἰδικότης δι' ἄρβυλα κυνηγῶν. Ἐργασία ἡγυνημένη.

Ἐπωφεληθῆτε ὅλοι τῶν πλεονεκτημάτων

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΤΕΛΕΤΗ

Η ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΥΤΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

“Οπως εγράψαμεν την παρελθούσαν Κυριακήν κατήλθεν εις Ν. Τρίγλιαν ο Νομάρχης μας κ. Τζικιάκης μετά του Προϊσταμένου της Γεωργικής Υπηρεσίας κ. Κοτρώνη ίνα παραστώσιν εις την εορτήν άπονομής βραβείων εις τους προκρίθ έντας γεωργούς κατά τον ύπό του Υπουργείου της Γεωργίας προκηρυσθέντα διαγωνισμόν καλλιτέρας σιτοκαλλιέργειας κατά την γεωργικήν περίοδον 1938—1939.

“Ο διαγωνισμός ούτος είχε προκηρυχθή μεταξυ των γεωργών των Κοινοτήτων Νέων Μουδανιών, Πορταριάς, Διονυσίου, Νέας Τρίγλιας, Ν. Συλλάτων, Νέας Γωνιάς, Λακώματος και Νέας Καλλικρατείας.

Καθ’ όλην την καλλιεργητικήν περίοδον 1938—39, οι δηλώσαντες συμμετοχήν εις την ώραίαν αυτήν άμύλλαν παρηκολουθούντο και έβραθυμολογούντο έν τή εκτελέσει των διαφόρων εργασιών, ύπό έπιτροπής Γεωπόνων.

“Ο κ. Νομάρχης μετά του Προϊσταμένου της Γεωργικής Υπηρεσίας και του τοιούτου του Πρακτορείου ΑΤΕ Μουδανιών άποτελούντες την Έπιτροπήν βραβεύσεως, άπένευμαν ώς κάτωθι τά βραβεία.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΦΟΥΡΚΑΣ

Τήν παρελθούσαν Τρίτην, άρχίθη εις την πόλιν μας ο Πρόεδρος της Κοινότητος Φούρκας, κ. Γεώργιος Λιτζερίνος, όστις έγένετο δεκτός παρά του κ. Νομάρχου. Τό κύριον ζήτημα, όπερ έγέθεσε προς τον κ. Νομάρχην ο άνωτέρω πρόεδρος είναι της έπισπεύσεως των εργασιών δια την κατασκευήν της μεταξυ Βάλτης και Φούρκας όδοϋ, ίδια της θέσεως Καλντερίμι, εις ήν κατά την περίοδον των βροχών παρουσιάζονται μεγάλα δυσχέρεια δια τή αυτοκίνητα.

“Ο κ. Νομάρχης ένέκρινε την πρότασιν του κ. προέδρου περί έπιβολής προσωπικής εργασίας δια τον ώς άνω εϊρηται σκοπόν, ύπεσχέθη δέ ν’ άποστείλη επί τόπου τον άρμόδιον μηχανικόν, εύθύς ώς ούτος επανέλθη εκ του εις Συκιάν ταξειδίου του.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ

Σήμερον Κυριακήν θα τελεσθούν εις Νέαν Καλλικρατείαν τά αποκαλυπτήρια του “Ήρώου των ύπερ Πατρίδος πεσόντων. Εις την τελετήν θα παραστή ο Νομάρχης κ. Π. Τζικιάκης και ο Περ. Διοικητής της ΕΟΝ κ. Εύαγ. Καναβός.

Δια την άπόδοσιν των τιμών διετάχθη ή συγκέντρωσις δλοκλήρου της δυνάμεως του τάγματος Ν. Καλλικρατείας.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Καθίσταται γνωστόν ότι ώρισθησαν εργάσιμοι ώραι έν τή Δήμω από 8.30 π. μ. μέχρι 2.30 μ. μ.

εις τον εκ Νέας Γωνιάς κ. Αθανάσιον Καζάκην.

2ον Βραβείον εκ 3000 δραχ. έκαστον εις τους Δημήτριον Χατζηγεωργίου εκ Λακώματος και Ίορδάνην Μαντζακούφαν εκ Τσαλδαροχωρίου.

3ον Βραβείον άνα 2000 δραχ. εις τους Κωνσταντίνον Γκαβρίζον εκ Ν. Καλλικρατείας Κωνσταντίνον Κατσαρήν εκ Λακώματος, Δημήτριον Γανίτην εκ Νέων Συλλάτων και Δημήτριον Βαϊραμίδην εκ Διονυσίου.

4ον Βραβείον άνα 1000 δραχμ. εις τους Παναγ. Τενεκέν εκ Αγίου Παύλου, Αθαν. Μπονάκη εκ Νέων Μουδανιών, Λάζαρον Τεγγίτην εκ Νέας Καλλικρατείας, Δημ. Παπαμέτην εκ Πορταριάς, Κωνστ. Ατζέμην εκ Ν. Συλλάτων και Α. Βαστ. Τσίνογλου εκ Ζωγράφου.

Μετά την άπονομήν των βραβείων όμιλήσεν ο κ. Νομάρχης προς τους συγκεντρωμένους γεωργούς και προς τά μέλη της ΕΟΝ συστήσας εις πάντας όπως μετά ζήλου επιδιοθώσιν εις την έντατικήν καλλιέργειαν της γής, συμβάλλοντες ούτω και αυτοί εις τό δημοσιονομικόν έργον της Έθνικής Κιβόνης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓ. Ν. ΚΟΛΑΘΝ

ΤΑ ΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΑ ΕΡΓΑ

Χάρις εις τό ενδιαφέρον και την διηνεκή επίβλεψιν του προέδρου μας κ. Καλ. Αρσένη τό έργον των ύπονόμων τερματίζεται. Τό δίκτυον έντός της κομποπόλεως σχεδόν συνεπληρώθη. Υπολείπεται εισέτι τό εκτός ταύτης τμήμα, τό όποιον θα είναι έτοιμον έντός ελαχίστου χρόνου. Έν τή μεταξυ όλα τά πλεονάζοντα ύδατα των βρύσεων διωχετεύθησαν έντός των ύπονόμων τούτων και ούτω εξηλείφθη όριστικώς ο εκ τούτων κίνδυνος ύγείας.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τά προς Κυρίας και Δεσποινίδας της Κοινότητός μας Νοσοκομειακά μαθήματα συνεχίζονται τακτικώτατα. “Ο ιατρός μας κ. Σπύρος Κατσαούνης κατέβαλε και καταβάλλει μεγάλα προσπαθειάς δια την άρτίαν εκπαίδευσιν του άσθενούς φύλου.

“Ελπίζομεν ότι έντός όλίγου χρόνου και με όλίγον πλέον κόπον ν’ άποκτήσωμεν πρώτης τάξεως προσωπικόν νοσοκομείου.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ ΓΑΛΑΤΙΣΤΗΣ

Τήν 5 μ. μ. σήμεραν θα λάβη χώραν μεγάλη συγκέντρωσις της ΕΟΝ Γαλατίστης της όποίας επ’ εσχάτων ή δύναμις ηύξήθη καταπληκτικώς. “Ο Περ. Διοικητής θα ενεργήση επιθεώρησιν και άκολούθως θα όμιλήση.

Ο ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Δια Β. Δ. γίνεται δεκτή ή ύποβληθεΐσα παραίτησις εκ της ενεργού στρατιωτικής ύπηρεσίας του Περ. Διοικητού της Νεολαίας Χαλκιδικής Ταγ)χου κ. Εύαγ. Καναβού.

“Ο κ. Καναβός έγγραφόμενος εις τά στελέχη της εφεδρείας θα επιδιοθή εις την άσκησιν του δικηγορικού επαγγέλματος.

“Η εφημερίς μας ή όποία πολλάκις μέχρι τουδε εύρέθη εις την εύχάριστον θέσιν να εξάρη την Ικανότητα και τας σπανίας άρετάς του Περιφερειακού Διοικητού της Νεολαίας μας τή άπευθύνει τας θερμότερας εύχάς με την άπόλυτον βεβαιότητα ότι ο κ. Καναβός θα εξακολουθήση προσφέρων τας ύπηρεσίας του με τον αυτον ένθουσιασμόν και με περισσοτέραν καρποφόρον άποδοτικότητα.

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

“Έν Ψυχρῳ τή 14/9/39.
Τή Αύτου Έξοχότητι
Τῷ Κυρίῳ Ι ΔΟΥΡΕΝΤΗ
Υπουργῷ επί των Έσωτερικῶν
Αθήνας

Κύριε Υπουργέ,
Αί αυτών Βασιλικαί Υψηλότητες ο Διάδοχος και ή Πριγκίπισσα Διαδόχου γερόμενοι ήδη κάτοχοι των έξ Αγγλίας μέσφ της Α. Ε. του Κυρίου Υπουργού Διοικητού Πρωτευούσης σταλέντων κιβωτίων περιεχόντων τά άργυρά επιγραφέντα σκευή άτινα προσεφέρθησαν Αυτοίς ως δώρον των γάμων των εκ μέρους των Δήμων και Κοινοτήτων της Έλλάδος με διατάσσειν να εκφράσω ήμιν τας θερμότητας Αύ των εύχαριστίας δια την μεγαλοπρεπή ταύτην δωρεάν με την παράκλησιν όπως εύαρεστούμενος θελήσητε να διαβιβάσητε και προς άπαντας τους συμμετασχόντας εις τό ώραιον τουτο δώρον Δήμους και Κοινοτήτος της Έλλάδος την διαβεβαίωσιν της βαθείας συγκινήσεως των Αυτών Βασιλικῶν Υψηλοτήτων δια την γενναίαν των ταύτην δωρεάν.

Μετ’ εξαίρετου τιμής
ΚΑΛΛΙΓΑΣ
Αύλάρχης τής Α.Β.Υ.
του Διαδόχου

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Δι’ άποφάσεως του κ. Υπουργού Γενικού Διοικητού Μακεδονίας διορίσθη ο μηχανικός κ. Λαλακάκης, ως τεχνικός Έπότης του έργου άνοικοδομήσεως της σεισμοπλήκτου περιοχής Χαλκιδικής.

Ο ΝΕΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

“Αφίχθη ο νέος Γραμματέυς του Πρωτοδικείου κ. Κονιωτάκην.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ κ. ΠΑΠΑΓΕΡΑΚΗΣ

“Ανεχώρησεν δι’ Αρναίαν ο καθηγητής του εκεί Γυμνασίου κ. Παπαγεράκης.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

“Ελάβομεν και δημοσιεύομεν την κατωτέρω έπιστολήν.

Μέσα εις τά τόσα άνορθωτικά έργα της Έθνικής μας Κυβερνήσεως δι’ δλοκλήρον τό Κράτος και ιδία δια την Χαλκιδικήν, θα ήτο άδικος παράλειψις άν δέν εξήετο ή συγκοινωνιακή δρασίς της 41ης Υπερ. Κ. Διευθύσεως (Βορείου Χαλκιδικής).

“Ως δικαιστούται καθημερινώς, αί συγκοινωνιακαί εξυπηρετήσεσι του λαού δια των υπεραστ. γραμμών της άνω Κ. Διευθύσεως (Θεσσαλονίκη, Ίερισσού, Πολυγύρου, Αγ. Νικολάου, Γαλατίστης, Βάβδου, Λεβαδίου, Βισαλκίων, Λουτρών Σέδες και Γεωργ. Σχολής) εκτελούνται με ρυθμόν, τάξιν και τυχότητα παραδειγματικήν, ύπό την άυστηράν, άγρυπνον και ένδελεχή επίβλεψιν του Διευθυντού της άνω Κ. Διευθύσεως κ. Εύσταθίου Παπαλουκά.

“Ακρίβεια όρων άναχωρήσεως εκ των άφετηριών των αυτοκινήτων του, διαρκεί εύκολία εις επιβάτας έχοντας επειγούσας και όλως εκτάκτους ανάγκας να φθάσσι τό τυχύτερον εις τον δι’ όν προορίζονται τόπον, ταχίστη θεραπεία και δικαιοτάτη κατανομή των εϋθυών των οργάνων του δι’ οίον-

δηποτε παράπονον επιβάτου, ρυθμική τάξις δια την σειράν των δρομολογουμένων αυτοκινήτων του, εις τρόπον ώστε ούδεις εκ των κ. Ίδιοκτητών του να έχη παράπονον, δραστήρια και άμεσοί έέργοι (προφορικά και έγγραφοί) δια την καλλιτέρευσιν της καταστάσεως των συγκοινωνιακών οδών, εις τινα των όποιων και ήδη εργάζονται συνεργεία κατόπιν έγκρίσεως της Σης Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας, μετ’ επιθεώρησιν γενομένην ύπό του Διευθυντού Δημοσίων Έργων Γ. Δ. Μακεδονίας κ. Παππά, άτιντα τ’ άνωτέρω άποτελοΐσι την τροχιάν και τό πρόγραμμα της άνω 41ης Κοινής Διευθύσεως λεωφορείων Βορ. Χαλκιδικής.

Διαρκεί, κατά τας ανάγκας, επιθεωρήσεσι του άκουράστου Διευθυντού κ. Παπαλουκά μέχρι των άκροτάτων όρίων των άνω γραμμών του, ενισχύσεσι δι’ έτέρων αυτοκινήτων εις οίανδήποτε γραμμήν του παρουσιάζουσαν μερίστην κίνησιν (ιδία κατά τό λίγρον θέρος) είναι ή κατακλίσις του ζήλου και της ύποδειγματικής άποφώσεως τούτου εις την εξυπηρετικότεραν συγκοινωνίαν του λαού Βορ. Χαλκιδικής.

Ταξειδιώτης

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

“Ο Διοικητής Χωροφυλακής, Ταγματάρχης κ. Κωνστ. Καναβ. περιόδευσε κατά την παρελθούσαν έβδομάδα εις Κασσάνδραν και Μουδανιά, επιθεωρήσας τας εκείσε Αστυνομιακας ύπηρεσίας.

“Επ’ ευκαιρία ο Διοικητής ώμίλησεν εις συγκέντρωσιν της ΕΟΝ Ν. Ποτιδίας συστήσας όπως πάντες οι νέοι του χωρίου σπύσουν και έγγραφών μέλη της τοπική Έθνική. “Οργανώσεως διότι άποτελεί ύψιστην τιμήν δια κάθε έλλη νόπουλο τό ν’ άποτελή μέλος της Έθνικής Νεολαίας, ήτις άναμφισβητήτως τυγχάνει τό τελειότερον δημιούργημα του Κυβερνήτου έξ ή; μέλλει ν’ ανακύψη μία νέα σφριγώσα, πειθαρχουμένη και έλπιδοφόρος Έλληνική γειεά.

“Επίσης ο κ. Διοικητής συνέστη-

σεν ζωηρώς εις τους νέους όπως ένστερνισθώπ τό νέον κήρυγμα του Έθνικού Κυβερνήτου και πρώτοι αυτοι δώσωσι τό παράδειγμα της έντατικής καλλιέργειας της γής, ήτις ύπό τας παρούσας περιστάσεις άποτελεί ύψιστον Έθνικόν καθήκον και Έθνικήν ανάγκην.

“Ο κ. Διοικητής εξέτασε παρεπιπτόντως και τά ζητήματα των τμημάτων της ΕΟΝ Βάλτης και Ν. Μουδανιών, ύποσχέθεις άμέριστον την συνδρομήν του εις τους βίθμοθόρους αυτών, διάταξε δέ τά ύπ’ αυτών όργανα όπως μετά στοργής και μεγάλου ενδιαφέροντος παρακολουθούν την εξέλιξιν της ΕΟΝ της δικαιοδοσίας των και πασχίζου πιντοιστρόπως δια την πρόδοον δια την ένίσχυσιν και δια την εύδοσιν του σκοπού αυτής.

ΣΟΒΑΡΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Οι άγοροφύλακες της περιφέρειας Κολιβών Πολυγύρου, Γεώργιος Ζάχος και Δημήτριος Χριστοδουλάκης, έχοντες ύπονοίας ότι ο Γεώργιος Φυντάνης, είχε κλέψει κατά την νύκτα της 9ης προς την 10ην τρέχοντος ελαίας, μετίβησαν εις την καλύβην του και τον συνέλαβον ίνα τον οδηγήσασιν εις τον Αστυνομικόν Σταθμόν Γερακινής.

Καθ’ όδόν τους κατέφθασεν ο άδελφός του συλληφθέντος Ιωάννης Φυντάνης, όστις σκοπών προφανώς ν’ άπελευθερώση τούτον, συνεπλάκη μετά των άνωτέρω άγοροφυλάκων. “Αποτέλεσμα της συμπλοκής ταύτης ήτο ο παρά του άγοροφύλακος Γεωργίου Ζάχου δια δίκανου όπλου σοβαρός τραυματισμός του Ιωάννου Φυντάνη εις την ά-

ριστεράν ώμοπλάτην. “Αμφότεροι οι άγοροφύλακες κατόπιν του συμβάντος τούτου παρουσιάσθησαν αυθορμήτως εις την ένταύθα Αστυνομίαν, ήτις τους παρέπεμψε προς τον κ. Εισαγγελέην με την κατηγορίαν της άναίρεσεως. “Ο τραυματισθείς διεκομίσθη αυθημερόν εις Θεσσαλονίκην.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΜΑΣ

Προχθές την Παρασκευήν ειδικάσθη εις τό Κακουργιοδικειον της πόλεως μας ή ύπόθεσις του εκ Θεσσαλονίκης Αποστόλου Τσάνα, κατηγορουμένου επί υπεξαρέσει επιπορευμάτων παραδεδέντων αυτώ προς μεταπώλησιν παρά των εμπόρων Σαλτιέλ και Γκελιδη. Την Εισαγγελικήν έδραν κατείχεν ο Δικηγόρος κ. Στεφάνος Κότσιανος, όστις με την διακρίνουσαν αυτώ εύφράδειαν άνέπτυξεν την κατηγορίαν, ζητήσας την καταδίκην του κατηγορουμένου εις βίθμόν πλημελήματος. Δικηγόρος της πολιτικής παρέστη ο κ. Αθ. Γεροχρίστος, την δε υπεράσπισιν ειχεν αναλάβει ο κ. Χριστός Χρηστίδης.

Τό Δικαστήριον των ενόρκων εκήρυξεν άθών τον κατηγορούμενον.